

SZABADSÁG

Puha felhők ölében fekszem,
Nem ez az otthonom,
Szellő csitítja lángoló lelkem,
Mégis késik a nyugalom.

Pezseg bennem a vér,
A vágózó vágyak hajtanak,
Hagyom had vigyen a szél,
Vissza senki sem tarthat.

Dúlhat vad vihar felettem,
Égethet a nap porrá,
Amíg a szív dobog bennem,
Nem válhatok gyenge rabbá.

Engem hív a horizont,
A távolban pirkadó fényfátyol,
Víztükör, melyből sas ivott,
A szabadság magához láncol.